

gen efter Omstændighederne, det kender vi godt fra Tider, hvor der ikke er Krig. Det ærede Medlem har altsaa ikke Ret i, at Landbruget ikke har haft Ekstrafortjeneste; hans Udtalelser imod, hvad jeg har anført, har aldeles ikke rokket ved det, jeg har sagt.

I øvrigt skal jeg kun sige, at hvis man skulde tage et Varsel for Lovforslagets Skæbne af det ærede Medlems Udtalelser i Dag, maatte det blive dette, at Lovforslaget vil faa en krank Skæbne. Det eneste reelle i det ærede Medlems Tale var, at Flæskepriserne skulde sættes op, at vi skulde have Maksimalpriserne paa Flæsk ophævet. Hvis det under Behandlingen af denne Sag kunde lykkes det ærede Medlem at faa denne Foranstaltning gennemført, har han i alt Fald opnaaet det positive Resultat, at Levnedsmidlerne er blevet dyrere og Dyrtiden endnu værre. Jeg trøster mig dog fremdeles til, at Venstre vil se sagligt paa det foreliggende Lovforslag, thi der er stor Nød til Stede omkring i mange Hjem. Jeg har netop i Dag haft Lejlighed til at høre Ordføreren for en Deputation fra Hjælpekassernes Hovedbestyrelse, i Indenrigsministeriet. Der blev af en Skolemand, som ikke tilhører mit Parti, fremført vægtige Beviser for, at der virkelig er en Nødstilstand i Befolkningen. Manden var fra en mindre Købstad, og han anførte, at i denne var der ingen særlig Industri, Arbejderne var relativt velstillede, tjente jævnt godt, og der havde ingen Arbejdsløshed været udover det normale, alligevel var Forholdene i denne Bysaaledes, at der var Nød, og at det vilde være umuligt for dens Arbejderbefolkning at komme over Dyrtiden uden meget følelige Savn. Der var af den paagældende Skoles Lærere, som tilhørte alle Partier, anstillet Undersøgelser blandt Børnene, og man var allerede nu naaet til det Resultat, at en Trediedel af Børnene i de Klasser, hvori Undersøgelsen har fundet Sted, ikke kunde faa varm Mad om Hverdagene. Det var kun om Søndagen, at Forældrene kunde tillade sig den Luksus at servere varm Mad for dem. Det var Lærernes Opfattelse, at Børnene allerede var saa underernærede, at Undervisningen i en væsentlig Grad led derunder. Der kunde fremføres mange andre Eksempler paa, at der virkelig er Nødstilstand til Stede her i Landet, og jeg trøster mig derfor til at tro, at ogsaa Venstre til syvende og sidst vil være med til at vedtage et Lovforslag, hvorefter der kan ydes en effektiv Hjælp,

saaledes at vi ikke skal være Vidne til, at store Dele af Befolkningen sulter og lider Nød, medens andre Dele har i Overflod og tjener ved de Krigstilstande, som stiller de andre i de mest ugunstige Forhold.

Jensen-Sønderup: Den højtærede Minister mente, at de Bemærkninger, jeg havde gjort om Nødvendigheden af at faa klarere Regler fastslaaet med Hensyn til de forskellige Afdelinger af Hjælpekassernes Kasser, kan jeg vist sige, i det hele af deres Virkeomraade, kunde være et Vidnesbyrd om, at der var en vis Uorden i Papirerne, tror jeg, Ministeren sagde, mere end i Virkeligheden. Det er jo tidt, at det er galt at have Uorden i Papirerne, det kan medføre Uorden ogsaa paa mange andre Omraader. Men jeg tror alligevel ikke, Ministeren har Ret i, at der her ikke tiltrænges større Klarhed. Jeg er derfor nødt til paa ny at gøre et Par Bemærkninger om, hvordan Stillingen er, og om, hvordan den vil blive efter Lovforslaget, hvis det ikke ændres, for saa vidt angaar Bestemmelserne i § 3, der tager Sigte paa Tilskuddet til Hjælpekasserne.

Som jeg sagde i Gaar, har Hjælpekasserne foruden den Afdeling, som jeg tillod mig at betegne som Hjælpekassernes faste Kunder, en Afdeling for Understøttelser til de indkaldtes Familier, en Afdeling for Understøttelser i Anledning af Arbejdsløshed og en Afdeling, hvoraf der ydes Understøttelser til Enker med Børn i Henhold til Enkeloven. Nu foreslaas det her i § 3, at Hjælpekasserne yderligere skal kunne yde Understøttelse i Anledning af Dyrtiden, altsaa en Slags Dyrtidshjælp. Men for de Beløb, der ydes af Hjælpekasserne dels til de arbejdsløse, dels til Enker med Børn og nu endelig efter Lovforslaget her i Anledning af Dyrtiden, er det af Ministeren foreslaaet og delvis af Rigsdagen vedtaget, at Hjælpekasserne eller, om man vil, Kommunerne skal have Halvdelen refunderet af Staten, men hvis vi ikke giver den fornødne Lovhjemmel ved denne Lov til at give alt det, som skal refunderes med Halvdelen af Statskassen, paa eet Regnskab og tager det ud af een Kasse, betyder det, at vi forlanger, og at Ministeren er nødt til at forlange, at Hjælpekasserne og Kommunalbestyrelserne skal gøre særskilt Rede for, hvor meget af den Hjælp, som er ydet i det Tidsrum, der er Tale om, der er ydet i Henhold til Loven om Arbejdsløshed, hvor meget der er ydet i Henhold til Loven om Forandring i Enkeloven, og hvor me-